

Debat: Opmåling af universitetet

Berlingske 24. november 2014

Af Lykke Friis, Prorektor for Uddannelse, Københavns Universitet

I Daniel Kehlmanns bestseller har to tyske videnskabsmænd travlt med at opmåle verden. Ikke en bakketop, ikke et vulkankrater, ikke en insektvinge undslipper Alexander von Humboldts måleapparatur. Imens sidder forskerkollega Gauss hjemme i Göttingen med teorier og formler og kortlægger verdensrummet - selv på bryllupsnatten.

Universiteterne er også blevet opmålt i den senere tid. Mottoet hedder »dimensionering«, men målemetoden er ikke så videnskabelig som d'herrer Humboldt & Gauss. Og man fristes til at kalde debatten endimensionel. I hvert fald var synsfeltet i første omgang begrænset til, at man kun »kiggede gennem bagruden« og skar uddannelser ned efter gamle beskæftigelsestal.

En stemningsrapport fra universiteterne melder da også om betydelige frustrationer, som dog er blevet mindre, efter at måleregimet blev mere medgørligt.

I denne uge starter så næste runde i den uddannelsespolitiske debat: Regeringens Kvalitetsudvalg barsler med sin anden rapport. Man kan kun håbe på en flerdimensionel debat med flere målestokke - også i forhold til, da Kvalitetsudvalget kom med sin første rapport. Her var det lige før der i debatten blev sat lighedstegn mellem kvalitetsløft og indførelsen af en helt ny uddannelsesstruktur, hvor langt fra alle studerende kunne få en kandidateksamen (4+ 1).

Nu er det ikke sådan, at universiteterne blot har siddet og ventet på endnu en rapport. Københavns Universitet (KU) har i flere år arbejdet systematisk med uddannelseskvalitet og er i fuld gang med at implementere en bredt sammensat kvalitetsplan.

Planen er iværksat ud fra en erkendelse af, at KU må styrke kvalitetsarbejdet i en tid, hvor andre lande og regioner satser voldsomt på uddannelse, men også for at give den enkelte studerende en bedre læring.

For det første er vi i gang med at indføre flere timer og gøre det til normen, at studerende rent faktisk læser på fuld tid. Det kræver også en styrkelse af studiemiljøet, så de studerende får lyst til at »blive hængende« på campus.

For det andet rulles en pædagogisk satsning ud over hele universitetet, så dygtige forskere kan blive endnu bedre undervisere.

For det tredje søsætter vi talentprogrammer, hvor ambitiøse studerende kan deltage i særlige talentforløb i blandt andet Indien og Kina. Endelig vil KU stille flere krav til de kommende studerende ved at kræve mindst 6 i karakter i snit for at kunne søge ind på udvalgte studier.

Vi håber, at man fra politisk hold vil understøtte kvalitetsarbejdet.
Det kræver stabilitet i taxametersystemet og forskningsbevillingerne.

Men det kræver også, at Folketinget gør det muligt for de studerende i langt højere grad at opleve en vekselvirkning mellem studium og arbejdsliv. Ofte er virkeligheden det bedste laboratorium, og netop derfor er vekselvirkning mellem teori og praksis et kvalitetsparameter. Så hvorfor ikke give kandidatstuderende lov til at læse på deltid, så de kan høste erhvervserfaring under studiet? Og hvorfor ikke udvide det såkaldte »retskrav«, så de studerende ikke er tvunget til at starte på en kandidatuddannelse straks efter at bacheloren er i hus? Forhåbentlig vil kvalitetsudvalgets rapport kunne udløse en bred debat, hvor vi får endevendt de mange forskellige dimensioner af uddannelseskvalitet. Ligesom uddannelsesrelevans kan uddannelseskvalitet nemlig heller ikke kun måles i én dimension.